

[Glistrup]

Forskellene på de to forslag er følgende to: Hr. Bernhard Baunsgaards, det radikale venstres forslag – det er vist for resten hele den radikale folketingsgruppe, der fremsætter det, det kan man jo i det parti, det kunne vi ikke – går ud på, at man vil absolut forbyde, at retsmedlemmernes navne offentliggøres. Det overlader vi, som det helt rigtigt blev fremhævet bl. a. af hr. Kaj Hansen og af hr. Flygaard, til landsskatteretten selv at finde ud af. Vi tror i og for sig også, det går, som hr. Ole Olsen antydede, at man vil begynde på en dissensordning, som man også gjorde inden for domstolene, med at sige: fire af de voterende går ind for det og det, én af de voterende går ind for det og det, og så vil der gå nogle år, hvorefter man vil finde frem til, at det i virkeligheden er det rareste at sige, at den og den hr. Jens Christensen går ind for sådan og sådan, og hr. Søren Hansen går ind for sådan og sådan. Men så snart der er givet muligheder for dissenser, opnår man i hvert fald, at der ikke skal være denne korpsånd: én for alle og alle for én, som man kører i øjeblikket, hvor man hævder, at den, der har været med i en landsskatterets-sag, selv om han har været rygende uenig i resultatet, hvad enten det er til den ene eller til den anden side, af hensyn til, at han er medlem af korpset og det skal kunne skjules, at der har været uenighed, skal marchere ud og forsvare det, som han er så rygende uenig i. Der er altså hr. Bernhard Baunsgaards, de radikales, forslag lige så godt som fremskridtspartiets, og derfor er det en forholdsvis uvæsentlig ting.

Det andet er, at de radikale ikke mener, det skal gælde afgørelserne vedrørende vurderingen af fast ejendom. De radikale kan sikkert have ret i, at der i mindre omfang, i færre procentdele af sagerne, bliver behov for dissenser og for begrundede dissenser, men der kan skam også i vurderingssager vedrørende fast ejendom være mange retsprincipper og mange synspunkter, som man af den ene eller den anden grund vil slås for, som man ligesom vil få fodfæste for, således at man kan få et brohoved, der kan vokse til, at de synspunkter vedrørende fast ejendom skal med. Derfor tror jeg, at nok har de radikale ret i, at der bliver procentvis færre sager, hvor der er behov for det, når det drejer sig om vurdering af fast ejendom, men der er ingen grund til, at man ikke også skal kunne

offentliggøre dissenser, hvis der er dissenser, og nogle særlige begrundelser vedrørende fast ejendomsafgørelse. For nok er indkomstskatten et større djævelskab, end ejendoms-skatterne er, men der er også mangt og meget, som trænger til at blive rettet på ejendomsskatternes område.

Så alt taget i betragtning vil jeg mene, at de otte dages betænkningstid, de radikale havde til at forbedre fremskridtspartiets forslag, ikke blev brugt til at gøre det bedre. Jeg vil nok tro, at alt i alt er fremskridtspartiets forslag det bedste, hvis man skulle vælge imellem dem, men lad os nu gå det nøgternt igennem i udvalget og se at finde frem til, hvad der kan være flertal for. Om det så har udgangspunkt i lovforslag nr. L 48 eller i L 60 er ikke det afgørende i denne sag.

Første næstformand (Erlendsson):

Ordføreren for forslagsstillerne vedrørende lovforslag nr. L 60, hr. Bernhard Baunsgaard, har ordet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne begynde med at sige tak til de ordførere, der har udtalt sig positivt først om det princip, at der skal være dissens; om de så lægger vægt på det ene eller det andet af forslagene, er med hensyn til indstillingen ligegyldigt.

Jeg vil naturligvis også takke dem, der har forstået, at vores forslag trods alt og trods hr. Glistrups mange ord virkelig er det bedste i sin udformning. Men lad det ligge, det afgørende er jo, om vi kunne få noget ud af det.

Må jeg have lov til at kommentere nogle af de bemærkninger, der faldt, først fra ministeren, der lidt spottende sagde, at man jo havde haft travlt. Man havde fremsat det ene forslag den 18. oktober, det næste den 26. oktober. Ministeren gjorde sig ikke den ulejlighed at gøre opmærksom på, hvorfor dette problem nu skal tages op i dette efterår.

Allerede den 21. juli stillede jeg et spørgsmål her i folketinget til den daværende skatteminister om hans indstilling til at indføre dissens. Af svaret fremgik, at man vel administrativt kunne bestemme, at der skulle være dissens, men at ministeren ville overveje, om det ikke var rigtigere, at der kom et særligt